

Milattan Önce İki Bin On

– Gürsel ÇOPUR · 19 Temmuz 2011

Gazali'nin yanından yeni ayrılmış olan Aristo,yenilmişliğine bir gece elbisesi bulmak için pazarda dolaşmaktaydı.Kibir dikenleri içine yakamoz kaktüsleri büyüklüğünde batsa da,"belki" şafağını bekleyen gölge avcısı mikyasındaydı.

"Gerçeği söylüyorum size,gerçeği:buğday tanesi yere düştükten sonra yok olmazsa,bir buğday tanesi olarak kalır;ama yok olursa o zaman bereketli ürün verir." (İncil/Yuhanna)

Gazali'nin dudağından dökülen bu espriyi tadamadığı için mantığı aç kalmıştı.Kimsesiz çöllerde maskot çıraklar büyütme de ona verilmiş ayrı bir kuruntu sarmaşığıydı.Hakiki göz bestesinin tonunu sezebileceği bir yalıtmında her renk seçilebilirdi.Ancak,su dolu bardağın içerisindeki varlığı kırık vizyonu ile tanımlamak,perde arkasındaki göz duvarına bir tane daha tuğla takviye etmektir.Kalabalığın artmasına her zaman için sevinç gösterisi düzenlemek,yer altındaki sesliliğin özlem vanasını kapatmaya yarar.

Aristo, dimağı karanfil kokan talebesiyle karşılaştı.Diğerlerini de umursayan yankısıyla:

- "Ey öğrenmeyi talep edenler,susayanların sesiyle adım ölçeğinizi elinize alın."

- "Şaşkın talebe,"talep" boyunduruğuna ısındırılmamıştı,hile olmasın!"

- "Yanlış tanımladın içinde bulunduğun vahim durumu.Senin aynan,derse geç katılan arkadaşının bilinçaltıyla aynı kavanozu paylaşmada."

- "Evrenselliğin bel kemiğini çatır çatır kırıyorsun üstadım,farkında mısın?"

- "Nedenmiş o?"

- "Monoton paradigma sana bunu ilham olarak vermedi,talebenin huzuruna hile şiltesiyle çıkılmaz.Elbise ne kadar ince olursa,insan o kadar kalın olur!"

- "Ama bu,herkesin kabul edeceği bir paradigma olamaz!"

- "Med-cezir mühendisliğinde denize bakarak utanmadın mı?Gazali seni sere serpe elekten geçirmişken,kalburun üstünde kalan kısım hiç bir şey vaat etmeyen enigma denklemi olamaz!"

Bu mu olacaktı talebenin mat zaferi?Minyatür telveler tıkr tıkr kırılırken,geride bir adım kalmıştı bütün koşuşturmalara kucak açan.Gazali derste tatil vermezdi.Tembellik tıslamaları uğrayamazdı bu halkaya.Herkesin uykuya daldığı bir alemin gizemli şafağında buluştular.Gazali davet etmemişti onu.Talebe,hırkasının gurura meyilli olan kısımlarını törpülemiş,çıkılmıştı huzura.Tek talebe vardı.Bir damla da olsa Fırat'ın her aguşuna bu damla hakimdi teselli debisinde."Zulmün üniversitesi olamaz!" dememiş miydi soluk soluğa hızlanırken.Aristo'nun pişmanlık terine mendil uzatmayacak olan bir firari idi o.Talebe,talebini arıyordu seher gülsuyunda.Yine de gururlanmamalıydı.

"Düşmanı ehemmiyetsiz,aciz saymak doğru değildir;çünkü çok gördük ki,küçük bir kaynağın suyu çoğalınca deveyi yüküyle birlikte almış götürmüştür!"

Rüzgarın kapısında bu yazılıydı.Kapı kırılmaz,gönül incitilmez ve gören kalbe sunak merasimi az gelirdi.Raftaydı nefsin zebunu olabilecek her kumaş.Geçmişindeki ıslak hataları görmek istemiyor ama hatırına geldikçe de parmağını muma batırmak istiyordu.Kurumuyordu mum hıçkırıkları,koksundu hatıralar sac üzerinde buram buram.Böyle kendine gelirdi belki hançer tutuklusu.Elinde en son ne vardı:Aristo'yu susturduğu utku yüreği.Ya bir gölge görse şimdi,ne yapabilecekti?

"Adalet nedir?Ağaçları sulamak.
Zulüm nedir?Dikene su vermek."

En son sahra kaktüsünü de arşınlayarak Kızıldeniz sahiline yanaşmıştı.Bir mumya yatmaktaydı secde vaziyetinde.Kuma gömülü bu ten,ateş piramitlerinde yaşayan bir akrep olamaz mıydı?Zehirli kıskaçlarında enigma ömür yatan,beşiği zulüm kerpicinden inşa edilmiş bir talihsiz.

Gözyaşlarına hakim olamadı milattan önceki genç süvari.Ebabil pençelerinden önce öfkesini ayyuka çıkartan bir canlı,çöl fırtınası eşliğinde gözden kaybolmuştu.Asimetrik bakışıyla pek mana da verememişti bu olup bitenlere.Bir rehber lazımdı kapalı gözlere saykal çalacak.

Gazali'yi elindeki mum ile denize girerken gördü.Koşarak yanına kadar yaklaşmanın verdiği sürurla:

"Ben seni seher gülsuyunda arayacaktım.Mesele,Senin beni bulmanla başladı.."

"Biz aşıklar ateş yaratılmadan önce de mum idik.Denize olan vefamızdan ötürü taşırız benliğimizi.Biz kalbimizle eridik ve bu denize aktık.Daha nemiz var?"

"Siz gerçekten okyanussunuz..!"

"Hüküm mü istiyorsun!Az önce görmüş olduğun o mumya,bizi de ağlattı.Ebabil'in öfkesini yutmasıyla biz de geriye adım attık.Bize söz düşmeyen yerde,mum ile seyahat vardır,vesselam..!"

"Siz zaten şimdi her şeyi açıklamış gibi oldunuz."

"İnsandaki hazine,hırsızlığa tövbe ile ivme kazanır!"

Bu enfes cümleden sonra,kendisine bir noktada söz verdi.Nokta olan karar başlangıcında bir mum yanmaktaydı.Ellerdeki bu mum gün geçtikçe artıyor,deniz ise daha da yaklaşıyordu.Milattan önce iki bin on yılı,miadını dolduracağı günleri bekliyordu.

Gürsel ÇOPUR